

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านความพร้อมทางจิตใจ ความสัมพันธ์และความสามัคคีภายในกลุ่ม ความก้าวร้าว ความเป็นผู้นำ-ผู้ตาม การสื่อสาร การสร้างขวัญและกำลังใจ ของนัก เรียนจริง เรียนกีฬาและนัก เรียนจริง เรียนประถมศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี และ เพื่อ เปรียบเทียบลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬาในด้านความพร้อมทางจิตใจ ความสัมพันธ์และความสามัคคีภายในกลุ่ม ความก้าวร้าว ความเป็นผู้นำ-ผู้ตาม การสื่อสาร การสร้างขวัญและกำลังใจ ของนัก เรียนจริง เรียนกีฬาและนัก เรียนจริง เรียนประถมศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยเป็นกลุ่มประชากรของนัก เรียนจริง เรียนกีฬา 70 คน และนัก เรียนจริง เรียนประถมศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรีจำนวน 200 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 270 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เพื่อศึกษาลักษณะทางจิตวิทยาสังคมวิทยาการกีฬาจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของนัก เรียนผู้ตอบตรวจคำตอบและเติมค่าจำนวน 6 ข้อ และตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทางลักษณะจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา จำนวน 42 ข้อ และได้ดำเนินการหาค่าความเชื่อถือได้ของครอนบาช(Cronbach) ได้ค่า 0.85 และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความแม่นยำ 8 ท่าน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง ได้ข้อมูลกลับมาทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ

100 เป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬาจำนวน 70 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 25.9 และนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาจำนวน 200 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 74.1 นำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS/PC+) หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างโดยใช้ค่า "ที" (t-test) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง และความเรียง

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

1.1 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 51.5 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 24.4 นักเรียนส่วนใหญ่ชอบเล่นกีฬาประเภททีม คิดเป็นร้อยละ 78.5 นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ใช่นักกีฬาของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 61.9

1.2 นักเรียนโรงเรียนกีฬาส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 62.9 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 41.4 รองลงมาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 22.9 นักเรียนส่วนใหญ่ชอบเล่นกีฬาประเภททีม คิดเป็นร้อยละ 58.6 เป็นนักกีฬาของโรงเรียนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100

1.3 นักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 52.5 นักเรียนทุกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 และ 6 เท่ากันหมด คิดเป็นร้อยละ 25 นักเรียนส่วนใหญ่ชอบเล่นกีฬาประเภททีม คิดเป็นร้อยละ 85.5 นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ใช่นักกีฬาของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 83.5

2. ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา

2.1 นักเรียนโรงเรียนกีฬา

2.1.1 ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านความพร้อมทางจิตใจ พบว่านักเรียนโรงเรียนกีฬา มีความพร้อมทางด้านจิตใจคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 อยู่ในระดับมาก

2.1.2 ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านความสัมพันธ์และความสามัคคีภายในกลุ่ม พบว่านักเรียนโรงเรียนกีฬามีความสัมพันธ์และความสามัคคีภายในกลุ่มคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 อยู่ในระดับมาก

2.1.3 ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านการเป็นผู้นำ-ผู้ตาม พบว่านักเรียนโรงเรียนกีฬา มีความเป็นผู้นำ-ผู้ตามคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 อยู่ในระดับมาก

2.1.4 ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านการสร้างขวัญและกำลังใจ พบว่านักเรียนโรงเรียนกีฬา มีการสร้างขวัญและกำลังใจคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 อยู่ในระดับมาก

2.1.5 ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านการสื่อสาร พบว่านักเรียนโรงเรียนกีฬา มีการสื่อสารคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59 อยู่ในระดับมาก

2.1.6 ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านความก้าวร้าว พบว่านักเรียนโรงเรียนกีฬามีความก้าวร้าวคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 นักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี

2.1.1 ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านความพร้อมทางจิตใจ พบว่านักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี มีความพร้อมทางด้านจิตใจคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 อยู่ในระดับปานกลาง

2.1.2 ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านความสัมพันธ์และความสามัคคีภายในกลุ่ม พบว่านักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี มีความสัมพันธ์และความสามัคคีภายในกลุ่มคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 อยู่ในระดับปานกลาง

2.1.3 ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านการเป็นผู้นำ-ผู้ตาม พบว่านักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี มีความเป็นผู้นำ-ผู้ตามคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 อยู่ในระดับปานกลาง

2.1.4 ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านการสร้างขวัญและกำลังใจ พบว่านักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี มีการสร้างขวัญและกำลังใจคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.29 อยู่ในระดับปานกลาง

2.1.5 ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านการสื่อสาร พบว่านักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี มีการสื่อสารคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 อยู่ในระดับปานกลาง

2.1.6 ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านความก้าวร้าว พบว่านักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี มีความก้าวร้าวคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.20 อยู่ในระดับปานกลาง

3. เปรียบเทียบลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬาระหว่างนักเรียนโรงเรียนกีฬา กับนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี

3.1 นักเรียนโรงเรียนกีฬามีลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านความพร้อมทางจิตใจสูงกว่านักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 นักเรียนโรงเรียนกีฬาที่มีลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านความสัมพันธ์และความสามัคคีภายในกลุ่มสูงกว่านักเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 นักเรียนโรงเรียนกีฬาที่มีลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านการเป็นผู้นำ-ผู้ตามสูงกว่านักเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.4 นักเรียนโรงเรียนกีฬาที่มีลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านการสร้างขวัญและกำลังใจสูงกว่านักเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.5 นักเรียนโรงเรียนกีฬาที่มีลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านการสื่อสารสูงกว่านักเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรีอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.6 นักเรียนโรงเรียนกีฬาที่มีลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านความก้าวร้าวสูงกว่านักเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรีอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยในเรื่องการศึกษาลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาและนักเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี มีประเด็น ที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน จากการออกแบบสอบถามของนักเรียนทั้งสิ้น 270คน ได้แบบสอบถามกลับมาครบถ้วน ทั้งสิ้น 270 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ทั้งนี้เพราะได้ความร่วมมือจากหน่วยงานเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อขอหา

การวิจัยตามโรงเรียนต่าง ๆ รวมทั้งได้รับความร่วมมือจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เนื่องจากโรงเรียนกีฬาเป็นโรงเรียนที่มีลักษณะ พิเศษ ซึ่งเกิดขึ้นใหม่ตามนโยบายของคณะรัฐมนตรี ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องมีความ กระทบหรือรับ และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี เช่นเดียวกับ ักเรียนประถมศึกษาที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี เพราะต้องการทราบ ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬาของนักเรียนของคนเช่นเดียวกัน อีกทั้ง ผู้วิจัยได้มีโอกาสดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง จึงได้แบบสอบถามครบถ้วน

2. คะแนนค่าเฉลี่ยของลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้าน ความพร้อมทางจิตใจ พบว่านักเรียนโรงเรียนกีฬามีคะแนนเฉลี่ยทางด้านนี้เท่ากับ 2.77 สูงกว่านักเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรีซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.38 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน ที่ตั้งไว้ว่า ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬากับ นักเรียนประถมศึกษาที่มีความแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับ เจริญ แสภักดิ์ (2532) และนภพร ทัศนัยนา (2534) ที่กล่าวว่าความตื่นตัวและความกล้า ของนักกีฬาหน้าใหม่จะมีมากกว่านักกีฬาที่มีประสบการณ์มากกว่า และจะส่งผลให้ การแสดงความสามารถลดลง

สมบัติ กาญจนกิจ (2534) ได้กล่าวถึงการเตรียมสภาพความพร้อมทาง จิตใจจะมีผลทำให้ นักกีฬาแสดงความสามารถสูงขึ้นทีขึ้น ดังนั้นครูพลศึกษาและโค้ช จึงมีหน้าที่ดูแลอย่างใกล้ชิด ที่จะเสริมสภาพความพร้อมทางจิตใจของนักกีฬา เช่นเดียวกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2532) และเจริญ กระบวนรัตน์ (2533) ได้ กล่าวถึงวิธีการฝึกทางด้านจิตวิทยาก่อนการแข่งขัน ว่าความเครียดและความ วิตกกังวลก่อนการแข่งขัน เป็นอุปสรรคที่สำคัญยิ่งของนักกีฬา ซึ่งโค้ชและผู้ฝึกสอน ต้องให้คำแนะนำและหาฤกษ์โรบายที่จะช่วยให้นักกีฬา เตรียมสภาพจิตใจให้พร้อมทั้ง ช่วงการฝึกซ้อมและก่อนแข่งขัน

3. คะแนนค่าเฉลี่ยของลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านความสัมพันธ์และความสามัคคีภายในกลุ่ม พบว่า นักเรียนโรงเรียนกีฬาที่มีคะแนนเฉลี่ยทางด้านนี้เท่ากับ 2.74 สูงกว่านักเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรีซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.43 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬากับนักเรียนประถมศึกษาที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรมพลศึกษา (2527) ที่พบว่า ในกลุ่มที่มีขนาดเล็กจะมีความสัมพันธ์และความสามัคคีมากกว่ากลุ่มที่มีขนาดใหญ่ และจรรยา แก่นวงษ์คา (2517) ได้กล่าวว่า การดำเนินการในการกระทำงานอย่างหนึ่งอย่างเดียวกันที่ใช้ความพยายามในการทำงานของบุคคลอย่างน้อยสองคน ซึ่งต้องอาศัยความสัมพันธ์ในความสามารถของแต่ละบุคคลร่วมกัน บุคคลที่แต่ละบุคคลในกลุ่มจะมีความสนิทสนมกันได้ ถ้าเขามีความสัมพันธ์ด้านร่างกายที่ใกล้เคียงกับบุคคลอื่นคนใดคนหนึ่ง ในความต้องการติดต่อกัน และความต้องการที่จะประสบความสำเร็จเป็นความต้องการที่พึงพอใจทั้งสองอย่างในการมีส่วนร่วมในการกีฬา สงวนศรี วิรัชชัย (2527) ได้สนับสนุนแนวคิดด้านความสัมพันธ์และความสามัคคีภายในกลุ่มว่าการที่บุคคลภายในกลุ่มมีความร่วมมือกันดี ซึ่งความร่วมมือนั้นจะเป็นตัวก่อให้เกิดความสัมพันธ์และความสามัคคีภายในกลุ่มนั้นดีด้วย ซึ่งในทางตรงกันข้ามถ้าไม่มีความร่วมมือกันในกลุ่ม เลขหรือมีน้อยความสัมพันธ์และความสามัคคีก็จะน้อยตามไปด้วยจากการที่นักกีฬาโรงเรียนกีฬามีคะแนนเฉลี่ยทางด้านความสัมพันธ์และความสามัคคีภายในกลุ่มสูงกว่านักเรียนประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึง เป็นการสนับสนุนว่าลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬาทางด้านนี้เป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งที่นักกีฬา และผู้ฝึกสอนควรจะต้องจัดกิจกรรมทางด้านนี้ประกอบกับการฝึกทักษะ และ เทคนิค เฉพาะกีฬา เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความสามัคคีภายในกลุ่ม

4. คะแนนค่าเฉลี่ยของลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านความก้าวร้าว พบว่านักเรียนจริงเรียนกีฬามีคะแนนเฉลี่ยทางด้านนี้เท่ากับ 2.48 สูงกว่านักเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรีซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.20 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่าลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬาของนักเรียนจริงเรียนกีฬากับนักเรียนจริงเรียนประถมศึกษามีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับข้อสนับสนุนของ โคเฮน (Cohen, 1985) ได้ศึกษาพฤติกรรมอีกโหมที่จะแข่งขัน ในความสามารถทางกีฬา โดยใช้ผู้เล่นสควอช เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมอีกโหมที่จะแข่งขัน และการแสดงความสามารถทางการกีฬา เขาพบว่าความก้าวร้าวชนิดนี้เป็นเครื่องมือ, ปฏิกริยาที่คับคอบ เป็นสาเหตุและจำเป็นต่อการแสดงความสามารถของนักกีฬาชาย โดยแสดงให้เห็นว่า ความก้าวร้าวที่เป็นปฏิกริยาจะมีผลมากกว่าความก้าวร้าวที่เป็นเครื่องมือ พฤติกรรมอีกโหมที่แข่งขันที่เกิดขึ้นล่วงหน้าจะเกิดขึ้นสูงในหมู่นักกีฬาพอร์รี่ (Forry, 1985) ได้ศึกษาผลของวิธีเอบที่แสดงถึงความรุนแรงที่มีต่อนักกีฬาปะทะและนักกีฬาไม่ปะทะ และไม่ใช่นักกีฬา ผลการศึกษาพบว่า วิธีเอบเกี่ยวกับกีฬามวย มีผลทำให้นักกีฬาปะทะมีลักษณะความก้าวร้าวรุนแรงมากขึ้นและมากกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่ นักกีฬา จึงสรุปได้ว่าวิธีเอบที่มีความรุนแรง ทำให้นักกีฬาที่มีความก้าวร้าวมากขึ้นในระดับการหาราย มุ่งร้ายและการโจมตี ส่วนในความก้าวร้าวในกลุ่มที่ไม่ได้ดูวิธีเอบพบว่า นักกีฬาที่ไม่มีการปะทะมีระดับความก้าวร้าวที่รุนแรงน้อยกว่านักกีฬาที่เล่นกีฬาปะทะและไม่ใช่นักกีฬา จากการวิจัยเชื่อว่าการเล่นกีฬาจะหาให้การกระตุ้นระดับความก้าวร้าวที่รุนแรงในนักกีฬาที่ไม่ได้ดูวิธีเอบ

ประเสริฐไชย สุชสอด (2534) ได้ศึกษาความก้าวร้าวในสถานการณ์กีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า กลุ่มนักเรียนที่เป็นนักกีฬามีความก้าวร้าวในสถานการณ์กีฬาสูงกว่านักเรียนที่ไม่เป็นนักกีฬา และนักเรียนชายมีความก้าวร้าวในสถานการณ์กีฬาสูงกว่านักเรียนหญิง เบรเมียร์ (Bredemier, 1983) พบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความมีคุณธรรม และความก้าวร้าวโดยได้สังเกตความมีคุณธรรมของผู้เล่นบาสเกตบอลปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันโดยตรงกันข้ามกับความก้าวร้าว เบิร์ดและครีฟ (Bird and Cripe, 1986) กล่าวว่า ในสถานการณ์กีฬาจะเกิดสิ่งเร้าขึ้นมากมาย ซึ่งนักกีฬาจะมีการรับรู้สิ่งเร้านั้นได้มาก จึงเป็นผลทำให้นักกีฬามีความก้าวร้าวสูง ซึ่งตรงทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura, 1977) ที่สรุปได้ว่าเด็ก ๆ จะสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ก้าวร้าวและไม่ก้าวร้าวของผู้ใหญ่ความก้าวร้าวนั้นมีผลที่เป็นระบบหมุนเวียน ซึ่งถ้ามีความก้าวร้าวอย่างหนึ่งขึ้นก็จะมีผลทำให้เกิดความก้าวร้าวอื่น ๆ ต่อไป ความก้าวร้าวจะอยู่ได้นานเมื่อมีตัวแบบ และแรงเสริม โดยเฉพาะนักกีฬาเรียนรู้จากตัวแบบก็คือผู้ฝึกสอนนั่นเองจะเป็นตัวแบบและแรงเสริมที่เพิ่มทำให้มีความก้าวร้าวสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะการสร้างจุดมุ่งหมายปลายทางร่วมกันของผู้ฝึกสอน และนักกีฬาส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นที่ชัยชนะและความเป็นเลิศในวงการกีฬา

5. คะแนนค่าเฉลี่ยของลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้านการเป็นผู้นำ-ผู้ตาม พบว่านักเรียนจริงเรียนกีฬามีคะแนนเฉลี่ยทางด้านนี้ เท่ากับ 2.65 สูงกว่านักเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรีซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.47 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬาของนักเรียนจริงเรียนกีฬากับนักเรียนจริงเรียนประถมศึกษามีความแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับ วรสถงษ์ ปิง เมือง พบว่า นิสิต นักศึกษาชายกับหญิง วิชาเอกพลศึกษา ในแต่ละมหาวิทยาลัย มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ซึ่งมีความสามารถในการเป็นผู้นำ คือมีอำนาจเหนือผู้อื่น มีความพยายามและเป็นผู้นำทางสังคมไม่แตกต่างกัน เพราะบุคลิกภาพลักษณะการเป็นผู้นำ เป็นตัวของตัวเอง มีความพยายามชักจูงผู้อื่น มีความเป็นอิสระและชอบการแข่งขัน นิสิตวิชาเอกพลศึกษาคงมี และอมรพงศ์ สุธรรมรักษ์(2527) พบว่าสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษา

ชาย-หญิง ในวิชาเอกพลศึกษามีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นในการที่จะสร้างลักษณะ
 ความเป็นผู้นำจำเป็นต้องเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ผู้ฝึกสอน และโค้ชควรปลูกฝังในนักกีฬา ซึ่ง
 สอดคล้องกับ สมบัติ กาญจนกิจ (2533) ได้กล่าวถึงลักษณะผู้นำที่จะประสบความสำเร็จ
 สำเร็จ ควรมีคุณสมบัติดังนี้ ประสพการณ์ดี สถิติปัญหาและคุณภาพสมองดี มีคุณลักษณะ
 ทางกายดี มีบุคลิกภาพดี เช่นเดียวกับ กมล ชูทรัพย์และเพื่อน(2517) ได้กล่าว
 ถึงลักษณะผู้นำที่ดีไว้ว่า ควรมีความเฉลียวฉลาด มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความ
 สุขภาพ มีความคิดเกี่ยวกับการบริหาร มีความรู้ความสามารถ มีศรัทธาต่องาน
 มีความกระตือรือร้น

6. คะแนนค่าเฉลี่ยของลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้าน
 การสื่อสาร พบว่านัก เรียงเรียงจริง เรียงเรียงกีฬามีคะแนนเฉลี่ยทางด้านนี้ เท่ากับ 2.59
 สูงกว่านัก เรียงเรียงประถมศึกษานในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.22
 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้
 ว่าลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ของนัก เรียงเรียงจริง เรียงเรียงกีฬากับนัก เรียง
 เรียงเรียงประถมศึกษามีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ คูคเกอร์และเชอร์เซีย
 (Cooke and Cherchia, 1976) ได้ศึกษาผลการฝึกทักษะการสื่อสารของ
 นักเรียนชั้นมัธยมปลายมาหาการฝึกโดยโค้ชผู้เชี่ยวชาญ ฝึกทักษะ 3 ด้าน คือ ฝึก
 เทคนิคในการสื่อสาร ฝึกบทบาทสมมุติ ฝึกการเป็นตัวแทน พบว่า ในกลุ่มที่มีการ
 ฝึกทักษะการสื่อสารจะมีความสามารถในการสื่อสารสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีการฝึกทักษะ
 การสื่อสาร เช่นเดียวกับ คิวเออร์ (Dwyer, 1982) ได้ศึกษาผลของการฝึก
 ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีต่อการพัฒนาการด้านความเข้าใจผู้อื่น พบว่าเด็ก
 ที่มีการฝึกทักษะมีการพัฒนาการด้านความเข้าใจผู้อื่นสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ฝึก

ซินิบาลดี (Sinibaldi, 1985) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการแนะแนว
 กลุ่มเพื่อเพิ่มความรู้สึก เห็นคุณค่าในตนเองและความสำเร็จในการเรียน พบว่า

นักเรียนที่มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูง จะมีความสามารถทางวิชาการสูงกว่า
เด็กที่มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ นักกีฬาที่จะมีการสื่อสารที่ดีได้นั้นจะต้อง
มีการฝึกฝนอยู่เสมอ โค้ชและผู้ฝึกสอนจะต้องรู้วิธีการฝึกฝนทักษะการสื่อสารที่ดี
ดังนั้น ประพันธ์ ลักษณะพิสุทธิ์ (2534) ได้กล่าวถึง เทคนิคการพัฒนาความทรงจำ
สำหรับนักกีฬา เลิศว่าในการที่จะพัฒนาด้านความทรงจำจะต้องอาศัยความรู้ในเทคนิค
ต่าง ๆ การค้นหารูปแบบวิธีการที่จะได้ผลสำหรับตนเองและวิธีการฝึก และการใช้
สมองทั้งสองซีก เทคนิคการพัฒนาความทรงจำ เช่น การสร้างจินตภาพ แผนภูมิ
การเรียงความคิด สถานที่ตั้ง เครื่องเตือนความจำ การจำแนกแบ่งกลุ่ม อักษร
ย่อและคำย่อ กลบท ระบบลูกโซ่ วิธีคอกหมุด ระบบตัวอักษร

7. คะแนนค่าเฉลี่ยของลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในด้าน
การสร้างขวัญและกำลังใจ พบว่า นักเรียนโรงเรียนกีฬามีคะแนนเฉลี่ยทางด้านนี้
เท่ากับ 2.62 สูงกว่านักเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย
เท่ากับ 2.29 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตาม
สมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่าลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬาของนักเรียนโรงเรียน
กีฬากับนักเรียนประถมศึกษา มีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ
เคเรช สวานานท์ (2518) ได้กล่าวว่า หมู่คณะโคมิชวิญตี ความเจริญก้าวหน้าของ
หมู่คณะนั้นย่อมแลเห็นได้เร็ว หมู่คณะโคที่ขาดขวัญ แม้จะดำรงความเป็นหมู่คณะ
อยู่ได้ก็จะมีปัญหาภายในที่จะคอยทำลายความพยายามของหมู่คณะ เกิดขึ้นอยู่ร่ำไป
ย่อมจะแลเห็นความเจริญของหมู่คณะได้ยาก เช่นเดียวกัน กรมพลศึกษา (2527)
ได้กล่าวว่า ขวัญและกำลังใจของนักกีฬา เป็นสิ่งที่สามารถบอกถึงผลแพ้ชนะได้ ดังนั้น
นั่นเองประกอบที่มีผลต่อการสร้างขวัญและกำลังใจมีดังนี้

1. ผู้เล่นในทีมจำเป็นจะต้องมีจุดมุ่งหมายไปในทางเดียวกันในเรื่องของการ
แข่งขันกีฬา สิ่งที่ต้องการคือชัยชนะ ผู้เล่นทุกคนต้องร่วมมือกัน ที่จะหาวิธีทีม
บรรลุผลสำเร็จที่ตั้งไว้

2. ผู้ฝึกสอนกีฬา ถือเป็นตัวกลางที่สำคัญที่จะหาให้ขวัญและกำลังใจ ของนักกีฬาศีขึ้น

3. การส่งเสริม สนับสนุน หรือให้รางวัลต้องทำด้วยความเท่าเทียมกันโดย เฉพาะอย่างยิ่งในกีฬาประเภททีม

8. คะแนนค่าเฉลี่ยของลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ทั้ง 6 ด้าน คือความพร้อมทางจิตใจ ความสัมพันธ์และความสามัคคีภายในกลุ่ม ความก้าวร้าว การเป็นผู้นำ-ผู้ตาม การสื่อสาร การสร้างขวัญและกำลังใจ พบว่านักเรียนโรงเรียนกีฬามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 สูงกว่านักเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรีซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬากับนักเรียนประถมศึกษา มีความแตกต่างกัน ดังที่กรมพลศึกษา (2534) ที่กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการตั้งโรงเรียนกีฬา ดังนี้

1. ผลิตและเตรียมนักกีฬาให้มีความสามารถและมีคุณภาพเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติ และนานาชาติทัดเทียมนานาชาติอารยประเทศ

2. จัดการศึกษาและการกีฬาสำหรับเด็กและเยาวชนที่มีความถนัด และมีความสามารถพิเศษทางการกีฬาให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริม และพัฒนาความสามารถทางการกีฬาให้ถึงขีดสุดไปพร้อมกับการพัฒนาทางด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา

3. ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัย เพื่อพัฒนาการกีฬาและนักกีฬาของประเทศ

จึงเป็นการตอบสนองนโยบายของประเทศชาติ ที่มุ่งที่จะพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาและที่สำคัญอย่างยิ่งจิตวิทยาการกีฬาและสังคมวิทยาการกีฬา ซึ่งโรงเรียน

กีฬาจะเป็นการเตรียมพร้อมของนักกีฬาที่มีศักยภาพ และมีทักษะทางกีฬาเฉพาะอย่างแท้จริง ดังนั้นการศึกษาลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬาจึงเป็นการศึกษาเพื่อตรวจสอบความพร้อมของนักกีฬา และเพื่อเปรียบเทียบกลุ่มโรงเรียนกีฬา และโรงเรียนประถมศึกษา

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. จากการวิจัยที่พบว่า ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สูงกว่านักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี นั้น ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะเป็นนิมิตหมายที่ดีต่อวงการกีฬาของประเทศชาติต่อไป ทั้งนี้ เพราะเด็กในวัยนี้ เปรียบเสมือนจุดเริ่มต้นที่ดีต่อการเป็นนักกีฬานในอนาคต ดังนั้นผู้วิจัยใคร่ขอเสนอแนะว่าแบบสอบถามลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬาน่าจะเป็นแบบทดสอบหนึ่งทางจิตวิทยาและสังคมวิทยาในการสอบคัดเลือกหรือสรรหาตัวนักกีฬานในอนาคต

2. คะแนนความก้าวร้าวของนักเรียนโรงเรียนกีฬาและนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา อยู่ในระดับปานกลางทั้งสองกลุ่มซึ่งคะแนนความก้าวร้าวของนักเรียนโรงเรียนกีฬาสูงกว่านักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกุลศ ที่สรุปว่านักกีฬามีความก้าวร้าวสูงกว่าผู้ที่ไม่เป็นนักกีฬา ผู้วิจัยใคร่ขอเสนอแนะว่า ครู และผู้ฝึกสอนน่าจะเน้นหรือสอนนักกีฬานเรื่องคุณและโทษของความก้าวร้าว และลดความก้าวร้าวแบบเกรงแค้นและแบบที่ใช้เป็นเครื่องมือ เพื่อสร้างน้ำใจและคุณธรรมของนักกีฬา และนำเอาพฤติกรรมอีกหมามาใช้ในสถานการณ์กีฬาซึ่งจะช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ผลทางการกีฬา

3. ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยามีค่าเท่ากับ 0.85 ผู้วิจัยฯ ขอเสนอแนะว่าน่าจะมีการศึกษา วิเคราะห์หรือปรับปรุงแบบสอบ ลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬาให้มีความเชื่อถือได้ให้สูงยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. น่าจะมีการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ของนักกีฬาชายและหรือนักกีฬาหญิง ในระดับมัธยมศึกษา
2. น่าจะมีการศึกษาลักษณะเฉพาะ เรื่องของจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา เช่น ลักษณะผู้นำ-ผู้ตาม ลักษณะการสร้างสามัคคี ของนักกีฬาประเภทต่าง ๆ
3. น่าจะมีการศึกษาเปรียบเทียบทางจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬาของนักกีฬา ในระดับต่าง ๆ เช่น ระดับกีฬามหาวิทยาลัย กีฬาแห่งชาติ เป็นต้น
4. น่าจะมีการปรับปรุงแบบสอบจิตวิทยา-สังคมวิทยาการกีฬา ในรูปแบบ ต่าง ๆ เช่น แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์หรือแบบทดสอบเพื่อเพิ่มความแม่นยำและความเชื่อถือได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย